

være eller i alt Fald lige saa slem som den kortvarige Smerte, Kastreringen forårsager. I vore Dage, hvor man har saa udmærkede Midler og saa øvede Dyrlæger, tror jeg, det overhovedet ikke er forbundet med nogen egentlig Smerte for Dyret at blive kastreret.

Der er et Forhold, som jeg anser for at være meget vigtigere end Kastrationen, og angaaende hvilket jeg savner Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg vil slaa til Lyd for, at Bestemmelser i den Henseende maa komme ind i Loven. Jeg tænker her paa den i en dobbelt Henseende forfærdelige Uret, der begaas mod unge Heste derved, at man trækker Mælketænderne ud paa dem for at give dem et ældre Udseende. Det er et væmmeligt Dyrplageri. Udtrækningen bliver ikke altid foretaget af Dyrlæger, men bliver gjort af Hestehandlere eller deres Karle, og — hvad der er det værste — det gøres udelukkende i bedragerisk Øjemed. Et saadant stakkels Dyr, som i Virkeligheden er 3 Aar, men som, fordi det har faaet sine Tænder tidligere frem, viser et Udseende som et fireaarigt eller femaarigt Dyr, bliver solgt som en fuldaldret og fuldt ud arbejdsdygtig Hest, og saa forlanges der et Arbejde af den, som den ikke er i Stand til at præstere. Det er Dyrplageri, som kan klodse noget, tilmed udføres det alene i bedragerisk Hensigt. Der er her ikke Tale om Pynt, Mode eller Passion, nej, vedkommende foretager denne Tandudtrækning alene for at stikke sine Medmennesker Blaar i Øjnene, og Dyret mishandles gennem flere Aar. Derfor har vi saa mange Heste paa 5—6 Aar, som man undres over allerede har faaet saa stejle Koder og elendige Forben, men Grunden er, at Mælketænderne er blevet trukket ud paa dem, saa at de er blevet antaget for ældre, end de er, og derfor er de blevet brugt til Arbejde over deres Kræfter. Dette Forhold vil jeg ønske, man vil have Opmærksomheden henvendt paa i dette Lovforslag, det har i alt Fald jeg savnet.

For øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem fra Odense (Marott) om, at man godt i nogen Grad kunde skærpe Straffen. Jeg tror, at man saa lidt som muligt skal idømme Bøder. Vi har haft det Spørgsmaal fremme her for nogen Tid siden. Det skulde ikke gerne være saaledes, at det kunde betale sig at mishandle et Dyr, fordi Bøden i Virkeligheden er ringe overfor den Fordel, som muligvis kan opnaas. Jeg finder, at det at paaføre værgeløse Dyr, som man har i sin Tjeneste, nyttige Lidelser bør straffes strengt, saa at Straffen virkelig tjener andre til Advarsel. At der

omkring i Landet baade i Smug og for Offentlighedens Øjne foregaar skændig Mishandling af Dyr, er utvivlsomt. Jeg vil derfor slutte disse Bemærkninger med at sige, at enhver Foranstaltning, ethvert Lovforslag, som tager Sigte paa at indskrænke den Forbrydelse, som det i Virkeligheden er at mishandle Dyr, maa hilses med Glæde, men vi bør ikke ved en saadan Lovgivning lægge det frie Erhverv unødige Hindringer i Vejen.

Justitsministeren (Zahle): Der er nu faldet Udtalelser fra alle Partier, og Lovforslaget er blevet modtaget, hvad Principet angaar, med megen Velvillie. Hvor langt man med Hensyn til Bestemmelser af denne Art skal gaa er efter min Mening afhængigt af et Skøn, og naar Sagen nu gaar til et Udvalg, skal jeg sige, at jeg er til det yderste forhandlingsvillig og kan finde mig i, baade at der af de her foreliggende Bestemmelser udskydes nogle og indsettes andre end dem, som er tagne med, naar blot det Princip, som er nedlagt i § 1, fastholdes.

Efter denne almindelige Bemærkning skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Udtalelser til de Indvendinger, som er fremsatte paa forskellige Omraader. Det ærede Medlem fra Holstebro (Mølgaard Nielsen) og senere flere andre ærede Medlemmer har udtalt sig imod, at der skal en autoriseret Person til at foretage Kastration af Grise. Jeg maa udtrykkelig gøre opmærksom paa, at det bringes ikke i Forslag, at kun en Dyrlæge maa kastrere en Gris, det skal ogsaa andre Personer kunne gøre, som dertil autoriseres, og i Henhold til Lovgivningen er det Amtmanden, der kan autorisere Personer til at foretage en saadan Kastrering. Det foregaar vel ogsaa nu normalt saaledes, at det er de mere fingernemme og efterhaanden mere øvede, der foretager Kastreringen af Grise. Der er sikkert overmaade mange, der kan gøre det, men der er dog ingen Tvivl om, at der ogsaa er nogle Klodrianer, der gør det daarligt, og det var bedre, om de lod være at gøre det, ogsaa økonomisk bedre for dem selv. For kastrerer en uøvet Mand en Gris saaledes, at Grisen lider unødigt derunder, er det ikke alene slemt for Grisen, som det vel nok er værst for, men det er ogsaa slemt for Ejeren, der lider et økonomisk Tab, og jeg vil derfor af begge Grunde anse det for mest praktisk, at det bliver Folk med Haandelag for det, som kommer til at foretage disse Kastreringer. Det er imidlertid for mig ikke noget Hovedpunkt i Lov-